

Dosarul nr.3ra-660/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Ciumac

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Muruianu, E. Palanciuc, V. Clima

ÎNCHEIERE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Andrei Cernev împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din data de 03 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a casat hotărârea din data de 22 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a admis acțiunea, constată:

La 13 august 2019 Andrei Cernev a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate, prin care a solicitat anularea integrală a actului de constatare nr. 73/06 din 12 iulie 2019 al Autorității Naționale de Integritate.

În motivarea acțiunii Andrei Cernev a indicat că la 13 iulie 2019 Autoritatea Națională de Integritate a întocmit actul de constatare nr. 73/06, prin care a stabilit existența stării de incompatibilitate prin nesoluționarea în termen legal a regimului juridic al incompatibilității. Actul contestat i-a fost adus la cunoștință la 26 iulie 2019.

Reclamantul a susținut că nu este de acord cu actul de constatare, invocând că activând în cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii a acționat în corespundere cu exigențele art. 7 al Legii privind statutul alesului local la realizarea activității sale în cadrul Consiliului orașenesc Vulcănești, deoarece norma indicată instituie interdicții în exercitarea mandatului de ales local a altor funcții de demnitate publică.

De asemenea autoritatea pârâtă nu a ținut cont de faptul că legislația prevede achitarea de către Consiliul local a unei indemnizații simbolice și nu a unui salariu, precum și compensarea cheltuielilor aferente. Prin urmare, indemnizația este o

plată compensatorie pentru participarea la ședințele Consiliului local și nu se încadrează în regimul juridic al salariului.

Cu referire la incompatibilitatea funcției de inspector cu activitatea efectuată la ÎS „Centrul de instruire în domeniul securității muncii” și la SRL „Promedsec”, Andrei Cernev a menționat că acesta este o activitate didactică, ce nu este incompatibilă cu funcția sa.

Prin hotărârea din data de 22 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Andrei Cernev.(f.d. 109,116-122)

Hotărârea instanței de fond a fost contestată în termen de către Andrei Cernev. (f.d.114,128-134)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 03 februarie 2021 a casat hotărârea din data de 22 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu emiterea unei noi hotărâri prin care a admis acțiunea, a anulat actul de constatare nr. 73/06 din 12 iulie 2019 al Autorității Naționale de Integritate. (f.d.146, 147-155)

Instanța de apel a reținut în temeiul art. 2, art. 24, alin.(2), art. 25, alin. (1), alin. (2), lit. b) și alin. (6) din Legea nr. 158- XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, articolul unic din Legea nr. 120 din 09 iulie 2020 pentru interpretarea art. 25, alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art.16 din Legii nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale și art. 7, alin. (1), art. 8, alin. (1), art. 11, alin. (1) și art. 23, alin. (3) din Legea nr. 768 – XIV din 02 februarie 2000 privind statutul alesului local și articolul unic din Legea nr. 263 din 16 noiembrie 2012 privind interpretarea art. 7, alin. (1), lit. c) și d) din Legea privind statutul alesului local, că Andrei Cernev, deținând funcția publică în cadrul Inspectoratului de Stat al Muncii, totodată fiind consilier în Consiliul orășenesc Vulcănești și prestând activitate didactică în domeniul securității muncii în cadrul ÎS „Centrul de instruire în domeniul relațiilor de muncă” și în cadrul SRL „Promedsec” nu a încălcat regimul juridic al incompatibilităților.

În acest sens instanța de apel a menționat că funcționarul public care exercită mandatul de ales local și nu este angajat în subdiviziunile autorităților publice locale, nu deține calitatea de șef, șef adjunct în structurile subordonate autorității publice locale nu cade sub incidența de incompatibilitate cu orice altă funcție publică.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Autoritatea Națională de Integritate, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind menținerea hotărârii instanței de fond. (f.d. 161-169)

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate temeiurile legale invocate de către autoritatea publică recurentă și a aplicat eronat normele de drept material, care vin în contradicție cu circumstanțele de fapt și de drept. Autoritatea Națională de Integritate a susținut că Andrei Cernev prin exercitarea simultană a funcției de inspector în cadrul inspectoratului de Stat al Muncii și consilier în Consiliul or. Vulcănești, precum și cumularea activității didactice în baza contractelor individuale de muncă cu ÎS „Centrul de instruire în

domeniul relațiilor de muncă” și SRL „Promedsec” se află în stare de incompatibilitate nesoluționată în termen, prin ce a încălcat regimul juridic al incompatibilităților.

La 03 iunie 2021 avocatul Veaceslav Dandiș în interesele lui Andrei Cernev a depus referință la cererea de recurs înaintată de către Autoritatea Națională de Integritate, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, menționând că din conținutul recursului rezultă dezacordul cu soluția adoptată și repetă aceleași argumente asupra cărora instanța de apel s-a expus.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Avocatul Veaceslav Dandiș în interesele lui Andrei Cernev în referința depusă a invocat tardivitatea recursului, menționând că decizia contestată a fost emisă la data de 03 februarie 2021, în ședință publică, termenul de contestate expirând la data de 09 martie 2021, pe când recursul a fost depus la 22 aprilie 2021.

Din materialele dosarului rezultă că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 03 februarie 2021. Dispozitivul deciziei nu a fost notificat participanților la proces, însă motivarea deciziei instanței de apel a fost notificat autorității recurente la data de 31 martie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la fila dosarului 158.

În aceste circumstanțe completul specializat respinge argumentul avocatului Veaceslav Dandiș în interesele lui Andrei Cernev privind tardivitatea recursului, ori termenul de depunere a recursului începe a curge de la data notificării deciziei instanței de apel. La caz, termenul de depunere a recursului începe a curge de la data de 01 aprilie 2021, deci recurs motivat depus de către Autoritatea Națională de Integritate la 22 aprilie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special”

denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Autoritatea Națională de Integritate, în este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Autoritatea Națională de Integritate, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh